

Kázeň z evanjelických Služieb Božích v Bratislave (Nový kostol),
4. nedeľa po Zjavení Krista Pána, 30. 1. 2022, 8.30; ES 42, 531, 222, A 18;
ev.: Matúš 8,23–27; téma: **Hradby Jericha alebo Nezdolateľné problémy**

Józua 5, 13 – 6, 5: „¹³ Keď Józua bol pri Jerichu, začal sa pozorne dívať a videl, že **oproti nemu stojí akýsi muž s taseným mečom v ruke**. Józua podišiel k nemu a prihovoril sa mu: *Patríš k nám, alebo k našim nepriateľom?* ¹⁴ On odpovedal: *Nie; som vodcom voja Hospodinovho; práve teraz som prišiel. Vtedy Józua padol na tvár k zemi, klaňal sa mu a povedal: Čo chce povedať môj pán svojmu služobníkovi?* ¹⁵ Vodca voja Hospodinovho povedal Józuovi: *Zobuj si obuv z nôh, lebo miesto, na ktorom stojíš, je sväté. A Józua tak urobil. ...* ¹ Jericho bolo dôkladne uzavreté pred Izraelcami. Nikto nevychádzal a nikto nevchádzal. ² Vtedy Hospodin povedal Józuovi: *Hľa, dávam ti do rúk Jericho i s jeho kráľom a s udatnými bojovníkmi.* ³ *Obklúčte mesto; nech raz obídu mesto všetci bojovníci; to rob šesť dní.* ⁴ *Sedem kňazov nech poniesie sedem trúb z baraních rohov pred truhlou Hospodinovou. Na siedmy deň obídte mesto sedemkrát a kňazi nech zatrúbia na trúbach.* ⁵ *Keď budú dlho trúbiť na rohoch a počujete zvuk trúb, všetok ľud nech vykrične veľkým bojovým pokrikom; vtedy sa zrúti mestské hradby a ľud vystúpi hore, každý rovno vpred.*“

Milí bratia a milé sestry!

Pre mnohých je Biblia zbierkou starých príbehov, ktoré však nemajú nič s naším životom. – Pravdou je, že majú! Napr. **nedobytné hradby sú aj obrazom nezdolateľných problémov.**

Je to vážna téma. Dovoľte preto, začať ju úsmevne. Konám tak s nádejou, že sa mi nestane to, čo istému kolegovi.

Keď sa tento na záver biblického vyučovania z Knihy Józuovej opýtal: „**Kto zničil hradby Jericha?**“, jeden z nepozorných žiakov mu odpovedal: „**Uistujem Vás, že ja som to nebol.**“

Duchovný mu napísal poznámku.

No namiesto ospravedlnenia dostal od chlapcovho otca krátky list, v ktorom stálo: „Keď Vám môj syn hovorí, že to nebol on, kto zničil hradby Jericha tak on to naozaj nebol.“

Duchovný, znepokojený touto ignoranciou, šiel za svojím predstaveným a so všetkým sa mu zdôveril.

Predstavený ho netrpezlivo vypočul, podpísal mu šek na 2000,- € a povedal mu: „Tu máte dvetisíc eur, dajte tie hradby opraviť a viac sa nestážujte.“ (Voľne podľa Jonathana Sacksa).

Nuž aj takto to môže dopadnúť, keď síce počúvame, a myslíme si, že vieme, no v skutočnosti nepočujeme a nechápeme, kde je koreň problému a čo je jeho riešenie.

Počuli sme o hradbách Jericha. Mesta, ktoré je považované za najstaršie na svete. Dnes je obývané Palestínčanmi a nachádza sa na štátnej ceste od Mŕtveho mora k Tiberiadskému jazeru. Archeológovia však objavili dve ďalšie sídliská vzdialené niekoľko sto metrov, ktoré zodpovedajú lokalitám starovekých miest Jericho v Starej a Novej zmluve. Hoci je známe, že jedno z nich zničili Rimania v roku 70, dobytie prvého z nich Józouom zostáva záhadou.

Záhada sa začína mužom, ktorý drží v ruke vytasený meč, pričom nebolo jasné, či ide o spojenca alebo nie. Na Józuovu otázku: „*Patriš k nám, alebo k našim nepriateľom?*“, tajomná postava odpovedá: Ani jedno ani druhé. „*Som vodcom voja Hospodinovho (Hospodinovho vojska); práve teraz som prišiel.*“ Táto odpoveď **Józuu** vydesí a zároveň upokojí. **Desí ho predstava, že pred ním stojí sám Boží posol, ale zároveň chápe, že Boh ho prichádza vyslobodiť.**

Povieme si: Keby to tak bolo aj u nás! **Keby tak len prišiel anjel, keď pred nami stoja veľké prekážky, problémy ako pevné nepriechodné hradby!**

Pre niekoho **môže byť tými nezdolateľnými hradbami zlý zdravotný stav.** Chodí od jedného lekára k druhému. Jeden problém ešte nie je vyriešený a vzniká ďalší. Zameriavame sa len na naše choroby a nemáme už energiu na nič iné.

Nedobytnými hradbami môže byť aj **kríza v manželstve.** Na jej prekonanie už manželia podnikli všetko možné – boli u terapeuta, snažili sa dodržiavať jeho rady, no nepomohlo to. Ich vzťah stále škrípe, uviazol v slepej uličke.

Alebo **nedobytnými hradbami môžu byť problémy v zamestnaní.** Spočiatku sa javili malé, ľahko vyriešiteľné. No problémy sa prehĺbia, „hnisajú“. Podkopávajú všetko, čo robíme. Stratili sme podporu a porozumenie kolegov. Cítíme nepriateľstvo a zbabelosť tých, ktorí vedia, že máme pravdu, ale neodvážia sa nás zastať. Atmosféra sa stáva neznesiteľnou, vyhliadky na vyriešenie sa zmenšujú. Zdá sa, že žijeme v džungli.

Paradoxne, **spomedzi všetkých ťažkých miest, práve džungľa ponúka najväčšiu šancu na prežitie.** Je pre život oveľa priaznivejším miestom ako púšť, hory alebo ako more pri stroskotaní lode. Na prvý pohľad sa to zdá zvláštne, veď v džungli sa nachádzajú najnebezpečnejšie živočíchy: od baktérií prenášajúcich vážne choroby až po divé zvieratá, nehovoriac o pavúkoch a hadoch. Na druhej strane, vlhkosť a horúčavy sú neznesiteľné. Ale práve preto je možné prežiť. Mnohé zvieratá slúžia ako potrava. Vlhosť znamená, že je tu dostatok vody a rastú tu rastliny, ktoré poskytujú ovocie a ochranu pred slnkom. Napríklad po 2. svetovej vojne prežili japonskí vojaci v džungli bez akejkoľvek pomoci niekoľko rokov.

Bratia a sestry, jestvuje i džungľa starostí, chorôb, problémov všetkého druhu. Keď vidíme, koľko problémov a bolestí je na toľkých miestach Zeme, môžeme povedať: **všade vo svete i v našich životoch sú hradby, ktoré sa zdajú byť také nedobytné, nezdolateľné, nepriechodné, až sú odporné.**

Bolo by jednoduché, keby aj k nám prišiel Boží posol – anjel, ako sa to dialo v minulosti.

No deje sa to stále, a dokonca častejšie, ako si myslíme.

Józuovi vodca Božieho vojska povedal: „*Zobuj si obuv z nôh, lebo miesto, na ktorom stojíš, je sväté.*“

Mohlo by sa zdať, že toto napomenutie nemá význam pre starosti nás, ľudí súčasnej doby. V skutočnosti však ukazuje, že **Boh už je tu, neopustil nás a rozhodol sa nám pomôcť.**

Protestantizmus s učením o Božej zachraňujúcej milosti síce jestvuje už päť storočí, no **keď máme problém, nezdá sa nám, že Boh nám prichádza na pomoc.** Prečo je to tak? – Pretože **sme uviazli v starom vzorci myslenia: dúfame, že si získame Božiu pozornosť a priazeň tým, čo robíme:** „Pane, zaslúžim si byť vypočutý. Veď to, čím prechádzam, je také nespravodlivé... A ak si naozaj Ten, za koho sa vydávaš, musíš sa postaviť na moju stranu. Robím toho predsa veľa. Beriem Ťa vážne, modlím sa k Tebe, chodím do kostola, som slušný človek...“ Napriek zápasu reformátorov, ktorí neústupne trvali na tom, že zachránení – spasení nie sme našimi skutkami, ale z Božej milosti – napriek tomu my máme pocit, že sme stále „v registri zamestnancov, ktorí majú právo na odmenu za vykonanú prácu.“

„Zobuj si obuv z nôh, lebo miesto, na ktorom stojíš, je sväté.“ V tejto krátkej vete je obsiahnuté, že **nemusíme hľadať dôvody, aby ste získali Božiu pomoc.** Vo svete je síce plno zla a utrpenia, ktoré nikoho nešetří, ale **Pán Boh** sa postavil na našu stranu. Počuje nás. **Bojuje na našej strane.** Rozhodol sa zasiahnuť vo náš prospech. **Odtiaľto – vo vedomí tejto skutočnosti – „obchádzajme hradby Jericha.“**

Čo to prakticky znamená? – Porozumieť nám môžu svedectvá ľudí, ktorí prešli ťažkú cestu. Napr. príbeh Ingrid Betancourtovej. Túto francúzsko-kolumbijskú ženu zajala a

uniesla gerila FARC – teda partizánska krídlo kolumbijskej komunistickej strany, používajúce teror na boj proti tamojšej vláde. Ingrid bola **šesť rokov (2002 – 2008) väznená v amazonskej džungli.** Vo svojich pamätiach píše o hrozných podmienkach väznenia, o sadistických dozorcov, o nútených prechádzkach džungľou, o komároch a iných nepríjemných živočíchoch, o chorobe, ktorá ju temer pripravila o život, o krivom charaktere niektorých spoluväzňov, ktorí udávali svojich kamarátov, aby získali priazeň dozorcov, o rokovaní medzi kolumbijským štátom a gerilou FARC, ktoré boli na poslednú chvíľu prerušené a ktoré zničili jej nádej na návrat do normálneho života, a napokon o jej mimoriadnom prepustení. **Ingrid sa počas týchto rokov cítila čoraz bezmocnejšia. Vždy sa však spoliehala na Boha.** Jej kniha je svedectvom o viere, ktorá každým dňom silnela, a to na základe malých detailov – drobných svedectiev o Božej pomoci, ako aj dôležitejších udalostí. **Vytrvalo sa modlila.** V rozhovore po prepustení (pre BBC 20. 12. 2008) uviedla, že viera v Boha jej bola bytostnou pomocou, bez ktorej by únos zrejme neprežila. Okrem toho, že jej dávala silu a nádej, jej v zajatí pomáhala konať dobro. V hrozných podmienkach, ktoré prežívala, **sa snažila žiť evanjelium prostredníctvom svojej lásky a súcitu. Takto obchádzala hradby svojich neriešiteľných problémov a nakoniec videla, ako ich Pán Boh rozbíja.**

Drahí bratia, drahé sestry, či už ide o náš osobný, rodinný, duchovný alebo cirkevný život, či už ide o nás samých, alebo o naše deti, **prejavujme rovnakú vytrvalosť vo vzťahu dôvery k Bohu, ktorý sa už rozhodol zachrániť nás; ktorý**

**nevinnou obeťou a vzkriesením svojho Syna Ježiša Krista
zvalil ten múr, ktorý by nik z ľudí nemohol, nevládal,
nedokázal zboriť. Amen.**

Použitím myšlienok D. Gnaegiho: [Martin](#)

Šefranko, evanjelický a. v. farár